

Llei 49/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió de procurador i del Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 de desembre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 49/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió de procurador i del Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra

Exposició de motius

Tal com palesen les diverses referències que es contenen al capítol VI del llibre II del Manual Digest, redactat l'any 1748 per Antoni Fiter i Rossell, fa segles que els procuradors existeixen al Principat d'Andorra i col·laboren amb la seva organització judicial. Tanmateix, aquests professionals, que representen els clients que han de comparèixer davant els batlles i tribunals, tot facilitant la realització dels actes de comunicació processal, no van disposar fins després de l'aprovació de la Constitució d'un marc normatiu que emparés l'exercici de la professió, més enllà de normes puntuals que només hi feien referència, com ara el Decret dels delegats permanents sobre el contenciós relatiu a les taxes d'entrada de mercaderies a Andorra, del 13 de juliol de 1977, o el Decret dels delegats permanents sobre l'estatut i el procediment del Tribunal de Taxes, del 31 de març de 1979.

En virtut de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, els procuradors, juntament amb la policia judicial i els advocats, van ser reconeguts com a cooperadors de l'Administració de Justícia, i es van regular de forma succinta i transitòria les condicions d'accés a l'exercici de la professió i d'intervenció en judici, així com el deure de secret professional. En aquest sentit, el capítol tercer del títol VII de la Llei qualificada de la Justícia, dedicat als procuradors dels tribunals, estableix mitjançant un únic article 102 que, quan en un judici les parts no volen comparèixer personalment, ho han de fer representades per un procurador o un advocat andorrà, llevat que la llei de procediment aplicable ho autoritzi altrament. També disposa que els procuradors han de guardar secret dels fets o les notícies que coneguin per raó de la seva activitat professional. I que, mentre la Llei no estableixi les condicions especials que s'han d'exigir als procuradors andorrans, el Consell Superior de la Justícia ha d'establir cada any, amb l'informe previ del Ministeri Fiscal, la relació de persones que són admeses a exercir la representació processal de les parts davant les jurisdiccions andorranes.

Així doncs, aquesta regulació parcial, insuficient i amb vocació temporal fa necessari promoure una llei que defineixi de forma conjunta i detallada, d'una banda, el contingut i les funcions pròpies de la professió de procurador; l'àmbit i les modalitats d'actuació i d'intervenció; els requisits d'accés i exercici de la professió; els deures, les obligacions i els drets que li són inherents; i el règim disciplinari propi i adaptat a les característiques de la procura, i que d'altra banda creï i reguli l'objecte, les finalitats i les atribucions del Col·legi de Procuradors. Tot plegat, tenint en compte la funció social rellevant que comporta l'exercici de la professió de procurador i l'interès públic associat a les funcions que els procuradors tenen encomanades i als serveis que presten, íntimament vinculats a l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals.

En efecte, els procuradors col·laboren amb el sistema judicial andorrà i actuen com a enllaç juridicoformal entre els batlles i els tribunals d'una banda, i les persones físiques i jurídiques que són subjectes d'un procés judicial d'altra banda. Per tant, no només contribueixen a l'assoliment del dret a la jurisdicció que consagra l'apartat 1 de l'article 10 de la nostra Constitució, sinó que també garanteixen el compliment del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials. De la qual cosa en ressurt que la funció que exerceixen i els serveis que presten són mereixedors d'una llei específica i pròpia que els doti de contingut i ofereixi un marc normatiu suficient a aquest efecte.

Aquesta llei es desglossa en trenta-tres articles, dividits en quatre capítols, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals. El capítol primer, dedicat a les disposicions generals, defineix i enumera les funcions del procurador, que es configura com un professional lliure i independent que presta un servei a la societat en interès públic. La denominació de procurador es reserva per a les persones que consten inscrites al Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra com a membres exercent, i s'estableixen els principis que han de regir la seva actuació; a saber: la llibertat, la independència, i la lliure i lleial competència. També es regula l'àmbit d'actuació dels procuradors, amb expressa menció de les activitats que exerceixen de forma exclusiva, que són la representació tècnica dels clients en qualsevol procediment, sense perjudici de les funcions concurrents dels advocats. Finalment, es fa referència a la intervenció i la substitució del procurador.

El capítol segon crea i regula el Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra, que es defineix com una corporació de dret públic i de caràcter professional al servei de la Justícia i dels seus col·legiats, dotada de personalitat jurídica i de capacitat d'obrar plena per al compliment de les seves finalitats. S'estableixen els principis de funcionament del Col·legi, i se l'habilita per adoptar les normes escaients d'autoregulació de la corporació i de la professió, sense perjudici de la potestat del Govern de controlar-ne la legalitat. Seguidament, es defineixen l'objecte

i les finalitats del Col·legi, i es fixen els requisits per a la col·legiació, tot distingint els requisits propis dels col·legiats exercents i dels que no ho són. En aquest darrer cas, cal estar en plena possessió dels drets civils i polítics i disposar d'una titulació d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurada o reconeguda pel Govern. El requisit de la titulació és una novetat significativa i ha esdevingut del tot necessari, en atenció a les funcions que els procuradors tenen encomanades i que estan íntimament relacionades amb l'àmbit del dret, la qual cosa requereix que en siguin coneixedors; i amb més raó si es té en compte la complexitat creixent de les normes jurídiques vigents o que ho seran en el futur, en concret en matèria processal. D'altra banda, en el supòsit dels col·legiats exercents també s'exigeixen requisits complementaris destinats a garantir la bona conducta dels procuradors, com ara l'absència d'antecedents penals i la inexistència de causes d'incapacitat o incompatibilitat. En aquest sentit, s'enumeren els supòsits d'incapacitat i incompatibilitat esmentats, i també de pèrdua de la condició de col·legiat. En darrera instància, es regulen els òrgans de govern del Col·legi, que són l'Assemblea General i la Junta de Govern.

El capítol tercer fa referència a l'exercici de la professió i descriu de forma detallada els deures, les obligacions i els drets dels procuradors. També incideix en les modalitats d'exercici de la professió, de forma individual o mitjançant societats civils professionals de procuradors. Posteriorment defineix el conflicte d'interessos i l'obligació d'abstenció que en dimana, així com la publicitat dels serveis professionals, que s'ha de dur a terme amb respecte de la dignitat de la professió i evitant la competència deslleial o il·lícita. Finalment, es regula el funcionament i el règim en matèria d'honoraris que dimana de la representació d'ofici i, si escau, gratuïta.

El capítol quart està dedicat al règim de responsabilitat. Més enllà de la responsabilitat civil i penal dels procuradors en l'exercici de la seva professió, s'estableix la responsabilitat disciplinària dels col·legiats exercents i no exercents, pels actes que realitzin o per les omissions en què incorrin en l'exercici de la professió, o que infringeixin els deures i les obligacions continguts en la Llei, els estatuts del Col·legi o les normes i els usos deontològics. Seguidament es determina a qui correspon i com es dedueix la potestat disciplinària, i s'enumeren els drets del col·legiat que és objecte d'un procediment disciplinari. També es regula de forma precisa el desenvolupament del procediment disciplinari i les mesures provisionals que es poden adoptar. A continuació, es ressenyen i es desglossen les infraccions professionals d'una banda, i col·legials d'altra banda, així com les sancions que hi són associades. Igualment es fixa el règim de prescripció de les infraccions i les sancions esmentades, la graduació d'aquestes sancions, l'extinció de la responsabilitat i el procediment d' anotació i comunicació de les sancions, i també com s'esdevé la rehabilitació.

La Llei segueix amb tres disposicions transitòries relatives a la constitució del Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra, a l'aprovació dels nous estatuts i a l'elecció dels càrrecs de la Junta de Govern; al moment temporal en què el Col·legi obtindrà plena capacitat d'obrar, i a les vicissituds que dimanen del nou requisit d'estar en possessió d'una titulació d'ensenyament superior en l'àmbit del dret per poder col·legiar-se i exercir la professió de procurador. En aquest sentit es precisa quines són les persones que n'han de quedar eximides; a saber: les persones que acreditin l'exercici efectiu de la representació processal de les parts davant les jurisdiccions andorranes durant un termini mínim i les persones que exerceixin com a procuradors en representació de les administracions públiques. Tot plegat sense perjudici d'establir l'obligació dels procuradors exercents d'obtenir l'autorització d'exercici de la professió titulada i de col·legiar-se subsegüentment.

Pel que fa a la disposició derogatòria, incideix en les normes de la Llei qualificada de la Justícia i de la Llei del Ministeri Fiscal que regulen el règim transitori i encara aplicable per poder exercir la representació processal de les parts davant els batlles i tribunals.

La Llei conclou amb tres disposicions finals, la primera de les quals modifica parcialment un article i introdueix dos nous articles a la Llei qualificada de la Justícia, a fi d'adaptar les seves disposicions al marc normatiu vigent i establir, tal com s'esdevé amb els advocats, l'obligació de col·legiació com a membres exercents dels procuradors que actuen davant els batlles i tribunals, tot regulant les especificitats pròpies dels procuradors que actuen en representació de les administracions públiques i com s'articula la representació processal d'aquestes administracions. Finalment, les dues darreres disposicions finals qualifiquen les disposicions que deroguen, modifiquen o amplien la Llei qualificada de la Justícia i fixen la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

